

Vechtend naar de zon ben ik ten onder gegaan.

Dankbaar dat wij jou in ons midden mochten hebben.

Annie Hassink

Zij werd geboren op 11 juli 1938 in " De Beekhoek ". Toch nog onverwacht is zij op 14 februari 2004 in het ziekenhuis te Enschede overleden.

Annie was een levenslustige vrouw. Zij kon oprecht genieten van de kleine dingen in het leven. Als iedereen er was, dan was zij echt tevreden. Zo ook het grandioze feest ter ere van het 35 jarig huwelijk vorig jaar, waar zij genoot van ieders aanwezigheid. En van het eten, want zij was gek op lekker eten. Ook was zij gek op Duitse muziek, en als haar Hansi Hinterseer op de tv was, dan kon haar avond niet meer kapot.

Voor hun huwelijk gingen ze erg graag op vakantie naar Oostenrijk. Na hun huwelijk heeft echt op vakantie gaan er niet meer ingezet. Maar samen met Pa naar Lourdes, daar hebben zij samen gebeden en intens genoten. Al hun mooie ervaringen heeft zij met ons gedeeld, tot aan de souvenirs aan toe. Want ze zou eens met lege handen terugkomen. Dat was niets voor haar. Haar genot over Lourdes-reizen was voor ons dan ook onbetaalbaar.

Er zijn maar weinig Gerardus Processies die zij heeft gemist. Elk jaar ging ze samen met Miranda naar het park, om een kaarsje aan te steken voor iedereen die

haar lief was. En er natuurlijk voor zorgen dat iedereen 's avonds kon genieten van de boterkoek.

Zij was een echte bloemenliefhebster, altijd verse bloemen op tafel, waarbij de orchidee haar grote favoriet was. Ook kon ze in geuren en kleuren vertellen over haar bloemen, die de tuin opfleurden.

Als het mooi weer was, dan ging zij samen met Pa op pad; hij op de fiets en zij " op de kar ", samen genietend van het mooie weer. Behalve op zaterdag, want weer of geen weer, zij moest samen met Miranda de stad in. En wat was zij blij toen Remco en Esther aangaven een huis gekocht te hebben, dichtbij haar. Eindelijk weer samen. Zorgzaam als ze was zorgde zij ervoor dat niemand te kort kwam, altijd alles delen. Altijd samen. Eigen of schoon was voor haar geen verschil, zij heeft altijd geroepen dat zij eigenlijk 4 kinderen heeft.

In de bloei van haar leven werd ze ziek. Maar ze heeft altijd gevochten, nimmer opgevend en nimmer haar geliefden uit het oog verloren. " Niet klagen maar dragen " was haar strijdkreet. En " mij krijgen ze er nog lang niet onder ". Tot de laatste snik heeft zij zich verzet tegen een vroegtijdig afscheid. Haar vechtlust en optimisme hebben haar lang op de been gehouden en ons de kracht gegeven om verder te gaan. En de gezelligheid als ze iedereen in haar nabijheid had. Samen delen, in goede tijden en in slechte tijden. Altijd samen.

Voor uw bliken van medeleven en belangstelling bij het heengaan van mijn lieve vrouw, moeder en schoonmoeder zeggen wij u dank.

Frans Hassink
Miranda & Marcel
Remco & Esther